

Anna Libaks tale ved modtagelsen af Fonsmark-prisen

Taler

Anna Libak
Pristager

Dato

24. marts 2022

Sted

Axelborg, København

Kære alle

Kære alle, tusind tak for prisen, som jeg er kisteglad over at få. Og det er jeg så meget mere, som at der er tale om netop Fonsmark-prisen.

Og hvorfor så det: Jo, jeg har i efterhånden mange år været med i en klub, der egentlig var tænkt som en læseklub, men i stedet er blevet en diskussionsklub, fordi vi aldrig når til at tale om de bøger, vi har aftalt at læse.

Og det forstår I måske godt, når jeg fortæller, at klubben består af Sørine Gotfredsen, Anne Sophia Hermansen, Leonora Christina Skov og mig selv.

Den klub bereder mig stor glæde, og indimellem stor trøst. Fælles for os er nemlig at vi er sådan nogle, der når folk vil rose os på de sociale medier eller i læserbreve i avisen, så kan de godt finde på at indlede med: "Jeg er NORMALT Ikke enig med Anna Libak, MEN..."

Og det er jo sådan et kompliment, der klinger lidt henad: Jeg er ikke racist, MEN...

Uden at have undersøgt det, så ved jeg bare, at sådan er der aldrig nogen, der skriver til Svend Brinkmann eller Rune Lykkeberg.

Når det er sagt, så ved jeg jo godt, hvorfor folk skriver sådan. De vil ikke noget ondt med det. De skriver det fordi, de er utilpasse ved at være enige med en, der er borgerlig. For i Danmark er dét at sige at være borgerlig - ja, indrømme, at man er borgerlig - en lille smule suspect. Det er ikke noget, man skal skilte med. Det lyder som om man ikke er rart menneske. Det er meget mere cool at tale om

strukturel undertrykkelse frem for om det personlige ansvar. Det virker mere intellektuelt, sådan at have gennemskuet et samfundssystem i dets totalitet, frem for at bare at placere ansvaret helt konkret hos folk, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt.

Det gjaldt på Fonsmarks tid, det var ikke mindst dét, han skrev om i Historien Om Den Danske Utopi fra 1990, og det gælder i dag.

Og det er jo derfor det er godt med en pris i Fonsmarks navn; en pris, som skal opmuntre folk til at turde være borgerlige uden at skamme sig.

For med Fonsmark-prisen følger ikke en halv desavouering a la “jeg er normalt ikke enig med, MEN nej, der FØLGER hel anerkendelse af, at man har vovet at tage ordet i den offentlige debat som borgerlig debattør. Den anerkendelse er i år tilfaldet mig, og jeg er uendelig taknemmelig både over for dem, der nominerede mig, og alle dem, som har stemt på mig.

Men med prisen følger der jo ikke kun anerkendelse: Der følger også 250.000 kr. Engang for mange år siden fik jeg Berlingskes Journalistpris, som blev overrakt af Uffe Ellemann-Jensen. Der fulgte 75.000 kr. med. Og jeg har aldrig glemt, at han forinden tilhviskede mig: Du behøver ikke at give pengene til nogle andre. Du kan garantere godt bruge dem selv. Det kom noget bag på mig, for det var overhovedet ikke faldet mig ind, at andre skulle have dem. Og jeg brugte da også rub og stub på mig selv.

Men bemærkningen sad nu alligevel i mig og har gjort det lige siden: Han henledte min opmærksomhed på, at borgerlige mennesker er sådan nogle, som overvejer, om de ikke burde give penge til andre, der har mere brug for dem.

Dengang syntes jeg, at JEG havde allermest brug for dem. I dag ved jeg godt, at det ikke er tilfældet. Og derfor vil jeg gerne sige tusind tak for prisen og anerkendelsen og bede om, at pengene bliver givet til Den Danske Ukraine Komite, der samler penge ind til den ukrainske hær. Den kæmper ikke kun for Ukraine, men for det vestlige, liberale demokrati.

Tusind tak!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Den liberale bevægelse, Krigen i Ukraine 2014/2022-, Takketale

Relateret

Tom Jensens tale ved overrækkelsen af Fonsmark-prisen
24. marts 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anna-libaks-tale-ved-modtagelsen-af-fonsmark-prisen>